

РЕШЕНИЕ

№ 88

гр. Пловдив, 13.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 1-ВИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ в публично заседание на тридесети септември, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Христо Ив. Крачолов

Членове: Иван Хр. Ранчев
Веселин Г. Ганев

при участието на секретаря Нина Б. Стоянова
в присъствието на прокурора Светлозар Михайлов Лазаров (АП-Пловдив)
като разгледа докладваното от Христо Ив. Крачолов Наказателно дело за възобновяване № 20215000600429 по описа за 2021 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на гл. 33 НПК.

С присъда № 260060/05. 11. 2020 г. Пловдивският районен съд, по НОХД 2389/2020 г., е ПРИЗНАЛ подс. Ж. Д. Н. за ВИНОВЕН в това, че на 03.06.2018 г., в гр. П., при управление на моторно превозно средство - лек автомобил марка *, модел * с рама № *, си служил с табели с регистрационен номер *, издадени за друго моторно превозно средство – лек автомобил марка *, модел *, поради което и на основание чл. 345 ал. 1 НК вр. чл. 57 ал. 1 вр. чл. 54 НК го е ОСЪДИЛ на ЧЕТИРИ МЕСЕЦА ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА.

Съдът е ПРИЗНАЛ подс. Ж. Д. Н. за ВИНОВЕН в това, че на 03.06.2018 г. в гр. П., противозаконно пречил на орган на властта – младши инспектор Р.И. А., на длъжност старши полицаи в група С. на сектор „С.“ към отдел „О.“ при ОДМВР-П. и младши е. И.Т.Т., на длъжност командир на

отделение в група С. на сектор „С.“ към отдел „О.“ при ОДМВР-П., да изпълнят задълженията си по чл. 70 ал. 1 от Закона за министерство на вътрешните работи – „Полицейските органи могат да извършват проверки за установяване на самоличността на лице: на контролен пункт, организиран от полицейските органи“, поради което на основание чл. 270 ал. 1 НК вр. чл. 57 ал. 1 вр. чл. 54 НК го ОСЪДИЛ на ЕДНА ГОДИНА ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА.

На основание чл. 23 ал. 1 НК съдът е ОПРЕДЕЛИЛ едно ОБЩО най-тежко от така наложените наказания в размер на ЕДНА ГОДИНА ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА.

На основание чл. 66 ал. 1 НК Е ОТЛОЖИЛ изтърпяването на така определеното общо най-тежко наказание в размер на ЕДНА ГОДИНА ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА с изпитателен срок от ТРИ ГОДИНИ, считано от влизане на присъдата в сила.

С решение № 260119/14.04.2021 г. по ВНОХД № 377/2021 г. Пловдивският окръжен съд е изменил първоинстанционната присъда, относно наложените наказания на подсъдимия лишаване от свобода, като е определи наказание ГЛОБА в размер на 1000 лв. за престъплението по чл. 345 ал. 1 НК и ГЛОБА в размер на 2000 лв. за престъплението по чл. 270 ал. 1 НК.

На основание чл. 23 ал. 1 НК съдът е определи едно ОБЩО най-тежко наказание - ГЛОБА в размер на 2000 лева.

В останалата част присъдата е потвърдена.

В Апелативен съд - Пловдив, в срока по чл. 421 ал.3 НПК, е депозирано искане за възобновяване на наказателното производство от защитника на осъдения Н. - адв. Ж.П..

Иска се отмяна на първоинстанционната присъда и решението на въззивната инстанция и оправдаване на осъдения Ж.Н., респ. връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд.

Прокурорът даде заключение, че искането е неоснователно.

Пловдивският апелативен съд, след като се запозна със събраните по делото доказателства, преценени поотделно и в тяхната съвкупност и във връзка с направените оплаквания в искането, намира и приема за установено

следното:

ИСКАНЕТО Е НЕОСНОВАТЕЛНО.

За да постановят атакуваните съдебни актове, Пловдивският районен и Пловдивският окръжен съд са обсъдили внимателно и задълбочено събраните по делото доказателства и са приели за безспорно установена фактическата обстановка, която накратко се изразява в следното:

Осъденият Ж.Н. притежава лек автомобил марка *, модел * с номер на рама *. Автомобилът е внесен от чужбина и регистриран по надлежния ред на * г., пред органите на сектор „П.“ при ОДМВР-П. лично от собственика му. Издадени са транзитни регистрационни табели с № *.

На 12.11.2017 г. полицейски органи от сектор „П.“ при ОДМВР – Т. спрели за проверка Ж.Н., който управлявал въпросния лек автомобил. При извършената му проверка полицейските служители констатирали, че е налице нарушение по чл. 174 ал. 3 ЗДвП и съставили * № * г., тъй като подс. Н. отказал да бъде изпробван за установяване употребата на наркотични вещества. С А. били иззети свидетелство за управление на моторно превозно средство с № *, свидетелство за регистрация на моторно превозно средство с № * и двете транзитни регистрационни табели с № *.

Също на 12.11.2017 г. от сектор ПП при ОДМВР – Т. е издадена Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № *, която била връчена на 01.12.2017 г. и влязла в сила на 07.03.2018 г., с която за извършеното нарушение по чл. 174 ал. 3 ЗДвП на основание чл. 171 ЗДвП е прекратена регистрацията на лекия автомобил. Регистрационните табели с № * били отнети. Този автомобил е превозен до гр. П. с автомобилна платформа и паркиран на паркинг до жилището на осъдения, находящо се в гр. П., ул. „М.“ № * ет. * ап. *.

По-късно на Ж.Н. било издадено НП № * г., влязло в сила на 03.04.2018 г., с което му били наложени административни наказания глоба в размер на 2000 лв., лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от 24 месеца и отнемане на 12 контролни точки.

В мотивите към съдебните актове е прието, че Ж.Н. и свид. Р.Ф. се

познавали. Последният е управител на търговско дружество „Р.“ ЕООД, като основната дейност на дружеството била внос и търговия с МПС. Чрез това дружество на 26.02.2018 г. пред органите на сектор „П.“ при ОДМВР-П. бил регистриран по надлежния ред лек автомобил марка *, модел * с номер на рама *. Издадени били транзитни регистрационни табели с № *. Известен период от време след тази регистрация, посоченият лек автомобил е продаден от дружеството, управлявано от свид. Ф., на трето лице и превозното средство пререгистрирано. Транзитните регистрационни табели с № * обаче не били върнати в сектор „П.“ при ОДМВР-П..

Осъденият монтирал на този автомобил табелите с регистрационен номер *, с които се снабдил по неустановен по делото начин. Започнал да управлява собствения си автомобил, но с регистрационните номера за друг автомобил, въпреки че бил и лишен от право да управлява МПС по административен ред.

Свидетелите Р. А. и И.Т. са полицейски служители. На 03.06.2018 г. около 17.20 ч. били на организиран контролно – пропускателен пункт на територията на 1 РУ-П. на бул. „Н.В.“ № *. По същото време по бул. „Н.В.“ се движел лекия автомобил марка *, модел * с номер на рама *, с табели с регистрационен номер *, управляван от осъдения Ж.Н.. Свидетелят Т. подал сигнал със стоп-палка тип „МВР“, тъй като имал намерение да провери документите на водача и автомобила. Осъденият забелязал полицейските служители и възприел подадения му сигнал да спре, поради което намалил скоростта на движение, но доближавайки полицейските служители, рязко ускорил движението на автомобила.

Полицаяте се насочили към спрените в близост мотоциклети. Първи след нарушителя потеглил свид. И.Т., който пуснал светлинен и звуков сигнал. Колегата му А. потеглил и се насочил в съседна улица, с цел да пресрещне преследвания автомобил *. На ул. „П.Т.“ в гр. П. първият от тях настигнал преследвания автомобил, като отново подал сигнал на водача да спре. В този момент полицейският служител се приближил от лявата страна на лекия автомобил до мястото на шофьора, като успял добре да огледа подсъдимия, който го наблюдавал и възприел сигналите на полицейския служител. Въпреки това Ж.Н. отново не се подчинил на подадения му сигнал

и рязко увеличил скоростта, продължавайки в посока ул. „Д.Г.“. Преследването продължило и по ул. „О.“, където до № * осъденият спрял управлявания от него автомобил. До него се приближил и спрял свид. И.Т. с мотоциклета.

Полицейският служител отново подал сигнал да слезе от автомобила, но Ж.Н. за пореден път не се подчинил, като потеглил рязко назад и ударил със задната дясна част на автомобила намиращо се до улицата дърво. По това време служителят на реда се намирал върху мотоциклета си по средата на пътното платно. Осъденият насочил автомобила срещу мотоциклета, като бързата реакция на свидидетеля предотвратила прегазването му, а автомобилът потеглил напред и с предната лява част блъснал предната гума на мотоциклета. След това продължил по улицата и успял да се отдалечи, след което спрял управлявания от него лек автомобил на ул. „С.№*“ срещу ресторант „Ш.“. Веднага след това излязъл от автомобила и избягал през парк „Б.“. При извършения оглед като веществени доказателства били иззети лек автомобил марка *, модел * с номер на рама *, на който били поставени табелите с регистрационен номер *.

В хода на разследването в началото на месец февруари 2019 г. са извършени разпознавания по снимки на Ж.Н. от полицейските служители, в които всеки един от двамата свидетли разпознал подсъдимия като лицето, управлявало въпросния автомобил * на инкриминираната дата.

По време на досъдебното производство е назначена и изготвена съдебно – техническа експертиза, от чието заключение се установява, че изследваните две транзитни регистрационни табели с № * са истински, издадени от съответните контролни орган.

В искането за възобновяване се прави довод за допуснатото съществено процесуално нарушение по смисъла на чл. 348 ал. 1 т. 2 НПК, като се твърди, че не са спазени разпоредбите на чл. 13, чл. 14, чл. 107 ал. 5 от НПК.

Пловдивският апелативен съд счита за необходимо да отбележи, че в голямата си част възраженията, които се развиват в искането, касаят по-скоро твърдения за необоснованост на съдебния акт, която преценка е извън предмета на настоящото производство. Доколкото обаче тези възражения

следва да се преценят в това дали са допуснати процесуални нарушения, свързани с неизпълнение задължението на съда да осигури разкриване на обективната истина и вземе решението си по вътрешно убеждение, а също така и да подложи на внимателна проверка събраните по делото доказателства, същите не могат да бъдат приети за основателни. Впрочем, в основната си част тези възражения са правени по време на предявяване на досъдебното производство, а след това и пред въззивния съд, който ги е обсъдил задълбочено, внимателно и е дал обстоен и убедителен отговор на всяко едно от тях.

И настоящата инстанция счита, че мотивите към първоинстанционната присъда изцяло покриват изискването, регламентирано в чл. 305 ал. 3 НПК. Всички събрани по делото доказателства са подложени на внимателен и задълбочен анализ. Те са прецени - както поотделно, така и в тяхната съвкупност. Не е допуснато превратното им тълкуване, поради което и Апелативният съд счита, че в тази насока не е допуснато процесуално нарушение.

В искането продължава да се поддържа тезата, че е допуснато процесуално нарушение при извършеното действие по разследване разпознаване, което, според защитата, е опорочено. Както правилно посочва в своето решение въззивният съд, при извършените разпознавания по отношение на свидетелите А. и Т. е изпълнена процедурата, регламентирана в чл. 169 и чл. 171 НПК. Преди извършване на тези действия по разследване и двамата свидетели са били разпитани за обстоятелствата, при които са имали възможност да възприемат осъдения /л.24 т.1 ДП и л.26 т.1 ДП/.

Обстойно е обсъдено възражението във въззивното решение относно твърдението, че тези действия по разследване са извършени след продължителен период от време. Вън от всякакво съмнение е останало и обстоятелството, че по делото не са събрани доказателства преди разпознаването, което няма пречки да бъде извършено по снимки, разпознатият и разпознаващите да са се виждали. В тази насока въззивният съд подробно е обсъдил и показанията на поемните лица – свид. Й.П. /л.89 НОХД/, свид. Е.Г. /л.108 НОХД/ и свид. Н. Т.А /л.90 НОХД/ и напълно правилно е приел, че същите нямат задължение да възпроизвеждат в детайли

всички обстоятелства по извършеното разпознаване. Достатъчно е тяхното присъствие, с оглед установяване годността и законосъобразността на извършените действия по разследване, което в случая е сторено.

Пловдивският окръжен съд е дал ясен и убедителен отговор на възражението на защитата, което се поддържа и в настоящото производство по възобновяване за незаконосъобразност в действията на двамата полицейски служители, които, според защитната теза, са нямали правомощия да извършат полицейската проверка. По отношение на съставомерността на деянието по чл. 270 ал. 1 НК, съдилищата по същество изрично са посочили, че изпълнителното деяние се е изразявало в препятстване на органа на власт в лицето на полицейския служител Т. и полицейския служител А. да изпълнят своите служебни задължения. В тази насока е неспирането на подадения сигнал от страна на осъдения Ж.Н., за извършване на проверка по реда на чл. 70 ал. 1 ЗМВР. В конкретния случай е създадено препятствие полицейските служители да изпълнят своите служебни задължения, което показва, че деянието е със степен на обществена опасност, такава че да доведе до ангажиране на неговата наказателна отговорност, а не се касае до административно нарушение.

В детайли са изяснени правомощията и на двамата полицейски служители, разпитани като свидетели по време на съдебното следствие относно техните длъжностни характеристики /л.73 и сл. т.1 ДП/, включително е изяснен и техният служебен ангажимент на инкриминираната дата, когато те са поискали да извършат проверка на автомобила, управляван от осъдения, чрез приложения препис от седмичен график на служителите от група С. на Сектор СПС при ОД на МВР II взвод /л.65 т.1 ДП/ и конкретно поз. №№ * и *. Поради тази причина и доводът на защитата в тази насока не може да бъде споделен.

Неоснователно е възражението в искането за възобновяване, според което наложеното наказание на Ж.Н. е явно несправедливо.

Пловдивският районен съд му е наложил санкция за деянието по чл. 345 ал. 1 НК в размер на 4 месеца лишаване от свобода, а за деянието по чл. 270 – на една година лишаване от свобода. На основание чл. 23 ал. 1 НК е определил едно общо най-тежко наказание от ЕДНА ГОДИНА лишаване от

свобода, чието изпълнение е отложено с изпитателен срок от 3 години.

Пловдивският окръжен съд е обсъдил също задълбочено този довод, като е преценил, че за постигане целите на наказанието по смисъла на чл. 36 НК е достатъчно на Ж.Н. да бъдат наложени вторите предвидени алтернативно санкции и за двете извършени деяния – съответно за това по чл. 345 ал. 1 НК – глоба в размер на 1000 лева, а за престъплението по чл. 270 ал. 1 – глоба в размер на 2000 лева. Законосъобразно, на основание чл. 23 ал. 1 НК, е наложено едно общо най-теожко наказание глоба в размер на 2000 лева.

Не може да бъде споделен и доводът, който се развива в искането за възобновяване, че е налице „превишен наказателен уклон“, с оглед цитираната хронология на развитие на досъдебното производство. Необходимо е да се подчертае, че в досъдебната фаза на наказателния процес, функцията по ръководство и контрол се изпълнява от прокурора и негова е преценката какво обвинение да повдигне спрямо конкретното лице. В съдебната фаза, която заема централно място в наказателния процес, съдът е органът, който, въз основа на събраните по делото доказателства, преценя доколко обвиненията са доказани или не и след като внимателно и задълбочено обсъди всички тези доказателства, постановява и своя съдебен акт. В конкретния случай тези задължения са били изпълнени изцяло от съда и не може да се приеме, че е допуснато съществено процесуално нарушение в тази насока.

Неоснователен е и доводът на защитата, че досъдебното производство не е предявено на осъдения и с това му е нарушено правото на защита. По делото е приложена значителна по обем кореспонденция /л.221 и сл. т.2 ДП/, от която е видно усилията, положени от органите на досъдебното производство за призоваването на Ж.Н.. От нея се установява, че изцяло е била изпълнена хипотезата на чл. 227 ал. 4 НПК и нарушение в твърдения смисъл не е допуснато.

По отношение развитото възражение от защитата в искането за неправомерно предварително задържане, следва да се има предвид, че се е развило отделно производство /ЧНД № 6507/2019 г. на ПРС и ВЧНД 2027/2019 г., ПОС/ и този въпрос е извън предмета на настоящото производство.

С оглед на изложеното по-горе, Пловдивският апелативен съд и

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на Ж. Д. Н. за възобновяване на ВНОХД № 377/2021 г. с решение № 260119/14.04.2021 г. на Пловдивския окържен съд и присъда по НОХД № 2389/2020 г. № 260060 от 05.11.2020 г. по описа на Пловдивския районен съд.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____